

تکلیف ما و شما چیست؟ سکوت و نظاره یا خروش و اقدام؟

نامه‌ی سرگشاده‌ی جمعی از مربیان کودک ایرانی
خطاب به یونیسف در مورد کشتار کودکان غزه

اشاره

هم‌زمان با هجوم ددمنشانه‌ی ارتش رژیم صهیونیستی به غزه و کشتار مردم بی‌دفاع و مظلوم فلسطین؛ در این بخش خونبار از سرزمین خاورمیانه، گروهی از مربیان کودک ایرانی شاغل در مهدهای کودک و واحدهای پیش‌دبستانی شهر تهران، در نامه‌ای سرگشاده خطاب به سران «یونیسف» (بخش کودکان سازمان ملل متحد)، از کشتار کودکان غزه اظهار نگرانی کردند. متن این نامه را که همان روزها در برخی سایت‌های خبری منتشر شد، برای داوری در تاریخ، در این شماره از رشد آموزش پیش‌دبستانی هم منتشر می‌کنیم.

به نام خدای وجدان‌های بیدار

آیا به راستی بنی آدم اعضای یک پیکرند؟ اگر این چنین است، بدون شک آنان که این شعر پارسی را بر تارک بنای سازمان ملل نگاشته‌اند، برای تحقق آن مسئولیتی سترگ دارند. چگونه می‌توانیم ببینیم و بشنویم که روزانه ده‌ها کودک بی‌پناه و مظلوم فلسطینی در غزه، آماج وحشیانه‌ترین حملات گرگ‌های انسان‌نما قرار گیرند و در مقابل چشمان پدران و مادرانشان دریده و قطعه‌قطعه شوند و ما فقط نظاره‌گر باشیم؟

چرا باید کودکان بی‌گناهی که جز چهره‌ی مهربان و طعم شیر مادران خود چیز دیگری نمی‌شناسند، با گلوله و سرب و آتش دهانشان دوخته و با چشمان بی‌فروغ و چهره‌ی معصوم و مجروح به خون خویش در غلت‌اند؟

آیا این ادعا منطقی است که جنگ، تر و خشک، نظامی و غیرنظامی و کودک و پیر و جوان نمی‌شناسد؟ و آیا تمدن بشری آن قدر در عصر حاضر سقوط کرده است که با این بهانه‌های واهی خود را مجاز بداند، کودکان‌ها و دبستان‌ها را بر سر کودکانی که به شوق بازی و درس و کتاب و قلم به سوی آن‌ها می‌شتابند، با بمب‌های آتش‌زا خراب کنند و بدن‌های نازکشان را بسوزانند؟

اینک ما در مقام بررسی ریشه‌های تاریخی و سیاسی این ماجرای تلخ و توطئه‌ی ستمگران برای غارت و چپاول خانه و سرزمین دیگران نیستیم، بلکه حرف این است که تکلیف ما و شما چیست؟ سکوت و نظاره یا خروش و اقدام؟

۱. علاوه بر محکوم کردن لفظی، اقدام عاجل قضایی برای شکایت به مراجع ذیربط و سپردن مجرمان این جنایات هولناک به ناظران منشور ملل متحد و دادگاه‌های صالحه.
 ۲. بررسی ریشه‌های تربیتی غرس نهال خشونت در آموزه‌های دوران کودکی نژادپرستان بی‌رحم صهیونیستی فعلی و عاملان این جنایات ددمشانه و چاره‌اندیشی برای پیشگیری از حوادث مشابه.
 ۳. بررسی راه‌های انتقال آموزه‌های مثبت به کودکان جهان در زمینه‌ی شناخت ستم و ستمگران برای پرهیز از ظلم به دیگران و عدم پذیرش آن.
- در پایان، دست نیاز به سوی خالق مهربان دراز می‌کنیم و از او مجازات هرچه زودتر ستم‌پیشگان در حق کودکان را طلب می‌نماییم.

جمعی از مربیان کودک در ایران (تهران)
دی‌ماه ۱۳۷۸، ژانویه ۲۰۰۹

